

Rejsebreve fra Søværnets enheder. 2002

Printet fra <http://forsvaret.dk/SOK/Enheder/2006/>

Sammensat & redigeret af Søren Nørby, Marinens Bibliotek.
Februar 2008.

Søværnet

Søværnets Operative Kommando

7. februar 2008

Forsvarsnettet
Hæren Søværnet Flyvevåbnet Andre myndigheder Om Forsvaret.dk English

Forside
Nyt & Presse
Om SOK og Søværnet
Sø- og flyredning
Maritime Assistance Service
Havmiljø
Istjenesten
Andre civile opgaver
Internationalt
Øvelser
Enhedene skriver
Rejsebreve 2008
Rejsebreve 2007
Rejsebreve 2006
Rejsebreve 2005
Rejsebreve 2004
Rejsebreve 2003
Rejsebreve 2002
Job & uddannelse
Fotogalleri
Videoklip
Kontakt
Sitemap
Links

Her er du: [Enhedene skriver](#) > [Rejsebreve 2002](#)
Rejsebreve fra enhederne 2002
Læs besætningernes beretninger om hverdagen om bord i Søværnets enheder.

GUNNAR SEIDENFADEN

SÆLEN

Søg
Tilmeld nyhedsbrev
STUD SØ 08
Rådgivning
Operation Bedre hverdag
Stop Olien..!
BLIV KONTRAKTOFFICER
Maritim Sikkerhed Pirater
Søværnsorientering
Rådighedspersonel
forsvars kanaler
Aktindsigt

Indholdsfortegnelse

Rejsebreve fra GUNNAR SEIDENFADEN 2002	2
Rejsebreve fra SÆLEN 2002	32

Rejsebreve fra GUNNAR SEIDENFADEN 2002

Efter anmodning fra de spanske myndigheder deltager GUNNAR SEIDENFADEN ibekæmpelsen af olieforureningen efter at tankskibet PRESTIGE forliste den 19. november. GUNNAR SEIDENFADEN sender rejsebreve fra operationen.

Så er vi tilbage ved tasterne igen... Her er sket lidt ombord siden sidst. Vi har bla. sagt farvel til to besætningsmedlemmer, Løjtnant Troels Rasmussen og Løjtnant Peter Juul Christensen.

[Rejsebreve nr. 8](#) 28-12-2002

Billedserie fra turen

[Rejsebreve nr. 7](#) 20-12-2002

Man må jo nok sige, at vi er kommet "On tour". Da vi hørte hvad der var sket ud for Spanien`s Nordkyst, tænkte vi, "det er for langt væk for os..." Men vi er blevet klogere!!! Nu er vi midt i det, og har også fået en del olie ombord. Heldigvis, for ellers havde turen været forgæves....

[Rejsebreve nr. 6](#) 14-12-2002

Man må sige, at al den olie vi var så glade for at få ombord, kun var en saga blot. Det olie vi har set de seneste dage, har kun været små koncentrationer, som flød i tynde striber på havoverfladen. Denne form for olie, er vi ikke istand til at opsamle.

[Rejsebreve nr. 5](#) 11-12-2002

Selve processen med at opsamle olien, går bare bedre og bedre dag for dag. Besætningen knokler og får en masse brugbar rutine under anderledes forhold end de hjemlige

[Rejsebreve nr. 4](#) 07-12-2002

Endnu en hilsen til jer alle herfra Biscayen. Vi ligger stadig tæt på Spaniens nordkyst, men er bare rykket ca. 100 sm længere østpå – udfor en havneby ved navn Santander.

[Rejsebreve nr. 3](#) 06-12-2002

Billedserie fra turen.

[Rejsebreve nr. 2](#) 04-12-2002

Indledningsvis, kan vi nu fortælle at vores basehavn i det spanske ikke, som forventet, blev La Coruña, men i stedet Gijon – en havneby beliggende ca. 200 km. længere øst på af Spaniens nordkyst.

[Rejsebreve nr. 1](#) 30-11-2002

Vi vil her fra miljøskibet, gøre vort bedste for at vi løbende kan holde jer derhjemme orienteret, med dugfriske meldinger fra vores dagligdag i det fremmede.

Rejsebrev nr. 1 fra GUNNAR SEIDENFADEN

EVIVA EL SEIDENFADEN
30-11-2002

Vi vil her fra miljøskibet, gøre vort bedste for at vi løbende kan holde jer derhjemme orienteret, med dugfriske meldinger fra vores dagligdag i det fremmede.

Her følger første beretning fra: Togtet Korsør-La Corunà Spanien. Pludselig oprandt dagen, hvorpå GUNNAR SEIDENFADEN og dens 18 mands store besætning lagde fra kaj i Korsør, med kurs mod oliekatastrofen udfor La Corunà i det nordvestlige Spanien. Dette skete med megen stor bevågenhed, det være sig fra flådens folk, familie, venner, bekendte, samt ikke mindst den danske presse. I skal vide, at det varmede, i en ellers "kold tid"....her kort før årets mest familiære højtid!

Denne sejlads er så meget anderledes i forhold til det vi er vant til. Derfor var det også med noget blandede følelser, at vi ombord så frem til denne afrejse. Og i den forbindelse gjorde besætningen sig en masse tanker. Hvor langt er der?, hvad er det egentlig for en opgave vi skal ned for at løse?, hvor slemt står det til dernede?, hvad med vind & vejr i området, samt ikke mindst det store spørgsmål - hvornår er vi retur på dansk grund igen...? Alt dette vil vi nok kunne besvare om...thjahh...nogen tid!!

Forud for afsejlingen, og alle disse ubesvarede spørgsmål, forelå en masse arbejde/aktivitet på meget kort tid. Helt nøjagtigt, havde besætningen 63 ½ time fra man fik ordren til afgang, og til vi skulle afgang fredag kl. 14.00. Det er ikke lang tid når et skib skal udrustes til en sådan opgave. Og selvfølgelig er dette ikke noget en besætning kan klare helt alene, så derfor vil vi lige her, benytte lejligheden til at sige tak til alle de folk som, på den ene eller anden måde, har været implicerede i eller behjælpelige omkring vores hurtige afgang- TAK FOR DET!

Vi afgang fra FLS KOR, som (hurtigt) planlagt fredag d. 29/11-02 kl. 14.00 sharp!, og forlagde sydover. Natten forløb med at passere gennem Kielerkanalen – dette med en rum ventetid ved sluserne! Herefter fortsatte vi vest over ad Elben, for nu Lørdag kl. 16.00, at ligge nord for Holland. Vejret har, indtil nu (7-9-13), simpelthen smilet til os fra sin bedste side! Næsten ingen vind/sø, og kun småt med nedbør.

Indtil videre går livet ombord sin vante gang, med dagligt arbejde og søvagt som det store indhold.

Vi forventer at være fremme i området ved La Corunà D. 3 December om aftenen.

Dette var alt for nu, vi vender snarligt tilbage....

Ciao!

På besætningens vegne

PL Dorthe Lindquist

Næstkommanderende

Rejsebrev nr. 2 fra GUNNAR SEIDENFADEN

Indledningsvis, kan vi nu fortælle at vores basehavn i det spanske ikke, som forventet, blev La Corunà, men i stedet Gijon – en havneby beliggende ca. 200 km. længere øst på af Spaniens nordkyst.

EVIVA EL SEIDENFADEN
04-12-2002

Hej alle

Vi er vel ankommet, dog med et halvt døgn's forsinkelse pga. vejrliget, hertil Gijon i dag d. 4/12 kl. 12.00. Denne ank. så besætningen frem til, efter fem døgn's sejlads, hvor vejret, mildt sagt, ikke smilede til os hele vejen. Gennem Den Engelske Kanal havde vi en vestenvind på 20-25m/s, og en bølgehøjde på ca. 5m. Dette gjorde også at vi til tider kun gik en fart af ca. 3 knob, imod vores normale 11 knob!

Der var ikke meget liv ombord i disse døgn, udover de folk som var på vagt.

Da vi efterfølgende gik sydover ned gennem Biscayen, blev vejret en smule bedre. Vinden løjede af til omkring 10m/s fra vest, og bølgehøjden faldt til 3m. Vores søsurringer holdt til trods for det hårde vejr. Så alt i alt forløb turen rimeligt godt, man må jo også gerne kunne mærke at man sejler...

Af hændelser undervejs, kan vi berette om at vi, et døgn's sejlads fra den spanske kyst, observerede en redningsflåde i vandet. Den viste sig efterfølgende at være tom! (heldigvis) Vi tog den ombord, og rapporterede det hændte til SOK, samt til et fransk overvågningsfly.

Senere ca. 200 sm. fra den spanske kyst, kunne vi i de stille aftentimer på broen, stå ude i brovingen og nyde en lufttemperatur på +15gr. C, samtidig med at delfinerne legede i vores "bovsprøjt"!

Ellers forløber livet ombord stille og roligt. Et hyppigt emne som debatteres ombord, er stadig: Hvornår er vi tilbage på FLS KOR? Derfor har vi nu sat en konkurrence i gang, hvor man kan oddse på hjemkomstdatoen! Det giver lidt sjov og spænding i hverdagen ombord!

Tilbage til den egentlige opgave hernede, og situationen som den ser ud lige nu: Vi har endnu ikke selv set olie i området. Det eneste vi har observeret, var at vi ca. 25 sm fra Gijon, så en flok måger, hvoraf måske 5% af flokken havde spor af olie på fjerdragten.

Vi er nu i dag d. 4/12 kl. 14.35 igen afgang fra Gijon. Sammen med en spansk slæbebåd, er vi på vej ud i et område ca. 40 sm fra kysten, hvor der menes at være olie. Hvor meget/hvor lidt det drejer sig om, ved vi endnu ikke, men vi er sikkert meget klogere i morgen tidlig når dagslyset kommer! Er der olie i området?, så skal vi suge dette om bord - og efterfølgende sejle ind til Gijon igen, for at blive tømt fra land.

Det var alt for nu, vi vender tilbage, når der er nyt at berette om...
God vind til alle jer derhjemme, - vi har fået nok herude!!!

På besætningens vegne
PL Dorthé Lindquist
Næstkommanderende

Rejsebrev nr. 3 fra GUNNAR SEIDENFADEN

EVIVA EL SEIDENFADEN

06-12-2002

Billedeserie fra turen.

Fotograf: OPO Christian Madsen

Faldereb for Chefen for 3. Eskadre

Agterdækket lastet med flydespærringer

I Biscayen bjærgede vi en redningsflåde, der viste sig at være tom.

Lige efter ankomsten til Gijon lossede vi de ekstra containere og drog til havs igen.

Vi er blevet indsat i Biscayen til at bjærge de små oliepøle der bliver meldt ind fra overvågningsfly og helikoptere.

Olieoptageren er taget på dækket efter første oliepøl er bjærget. Besætningen er iført deres sikkerhedsudstyr.

Vi er først færdige med den anden oliepøl sent om aftenen.

Rejsebrev nr. 4 fra GUNNAR SEIDENFADEN

Endnu en hilsen til jer alle herfra Biscayen. Vi ligger stadig tæt på Spaniens nordkyst, men er bare rykket ca. 100 sm længere østpå – udfør en havneby ved navn Santander.

EVIVA EL SEIDENFADEN
07-12-2002

Vejret i området lige nu – Lørdag d. 7/12 kl. 12.30 – er faktisk noget af det bedste vi endnu har set hernede, (sejladsmæssigt set), vinden er i nord med "kun" ca. 7 m/s, og vi har en bølgehøjde på blot 1 ½ m , hvilket må siges at være rigtig godt her i Biscayen!

Siden sidste nyhedsbrev, er vi nu kommet i gang med at opsamle olie. Om end at det er gået lidt langsommere end vi kunne have ønsket os, (bla. pga. vejrliget, samt div. tekniske problemer med udstyret), så har vi indtil nu, opsamlet ca. 6 tons olie i vores tanke ombord. Olien hernede har en meget høj viscositet, dvs. at den er meget tyktflydende, hvilket er med til at besværliggøre processen med at få olien suget op! Olien her i området, er koncentreret i "små" klatter, på en str. af ca. 2x3m hver. De ligner faktisk store brune stykker karamel, som flyder i havoverfladen.

I dag lørdag, har vi indtil nu, ikke observeret olieklatter i området, og det til trods for at vi stadig har slæbebåden "Baldos" til at hjælpe os, samt at der har været en helikopter i luften! Området vi taler om/dækker, er af størrelsesorden på ca. 300 sm.²

Stemningen ombord er fin, til trods for frustrationen over manglende olie.

Vi har indtil nu, været på havet i otte døgn, kun afbrudt af anløbet i Gijon på en varighed af to timer, hvor vi lossede containere. Men i dag kan vi måske se frem til en aften i havn, det bliver formentlig i Santander, for vi kan alligevel ikke foretage eftersøgning af olie efter mørkets frembrud. Det skal blive rart at få lidt fast grund under fødderne, om end at den bliver lidt gyngende det første stykke tid efter ank.

Hold jer muntre, alt går som smurt hernede... bare i for lidt olie!

På besætningens vegne
PL Dorthe Lindquist
Næstkommanderende

Havfugle der har været i kontakt med olien

Finn, med den røde hjelm, styrer olieskimmeren gennem den svære olie.

Dorthe og Troels holder skibet i position og kommunikere med agterdækket.

Henning, Finn, Peter og Jacob holder en velfortjent pause.

Claus og Thomas prøver at holde balancen i den høje dønning.

Peter modtager instrukser i sin stilling som sikkerhedsofficer på agterdækket

Vi gør os stor umage med at holde olien på agterdækket af skibet.
Troels og Sommer kæmper lidt med omklædningen.

Foto: OPO Christian Madsen

Rejsebrev nr. 5 fra GUNNAR SEIDENFADEN

Selve processen med at opsamle olien, går bare bedre og bedre dag for dag. Besætningen knokler og får en masse brugbar rutine under anderledes forhold end de hjemlige.

EVIVA EL SEIDENFADEN
11-12-2002

I løbet af dagen på dækket, flyver det om ørene på os med gode råd til, hvordan vi kan forbedre fremtidige typer af bælteskimmere. Bælteskimmeren er den maskine som vi opsamler olien med. Den udgave som vi benytter hernede, er kun en prototype vi har lånt af RO-CLEAN DESMI, og derfor skal vi komme med input til den endelige udgave, når operationen er slut.

Mandag aften, fik besætningen et hårdt tiltrængt havneophold – kort, men godt! Ankomst Gijon kl. 20.00 og afgang igen næste morgen kl. 08.00! Vi havde indtil da, været på havet i 11 døgn, i til tider meget hårdt vejr, og med meget manuelt arbejde ifm. olieopsamlingen.

Vejret i området, smiler til os igen-igen (jeg er ellers lidt nervøs for at "tale" om det, men skidt pyt!) – Lige nu, tirsdag aften, har vi en vind fra vest, på kun 3 m/s!!!! Kendetegnende for de seneste dage, har været, næsten ingen vind og dermed meget lidt sø. I dag, har vi tilmed haft det fineste solskin, samt en dagtemperatur på +15 gr. (Har hørt at I derhjemme er ved at være på den "forkerte side" af 0 gr. celcius!? Hi-Hi) Apropos vejret, så er vi lige siden afgang fra Korsør, blevet serviceret med vejrmeldinger undervejs. Dette rigtige gode stykke arbejde, er /og bliver udført af Vejrtjenestecenteret i Karup – MANGE TAK FOR DET!!!

Og til slut en lille trist oplevelse fra i dag: På undertegnedes vagt som sikkerhedsofficer på dækket under oliebjærgningen, måtte vi aflive en fugl som led pga. olie. En af disse oplevelser, får os virkelig bekræftet i, hvilken forfærdelig katastrofe, sådan en olieforurening egentlig er! Med tanker til denne fugl, og mange andre fugles skæbne – slut herfra.

På besætningens vegne
PL Dorthe Lindquist
Næstkommanderende

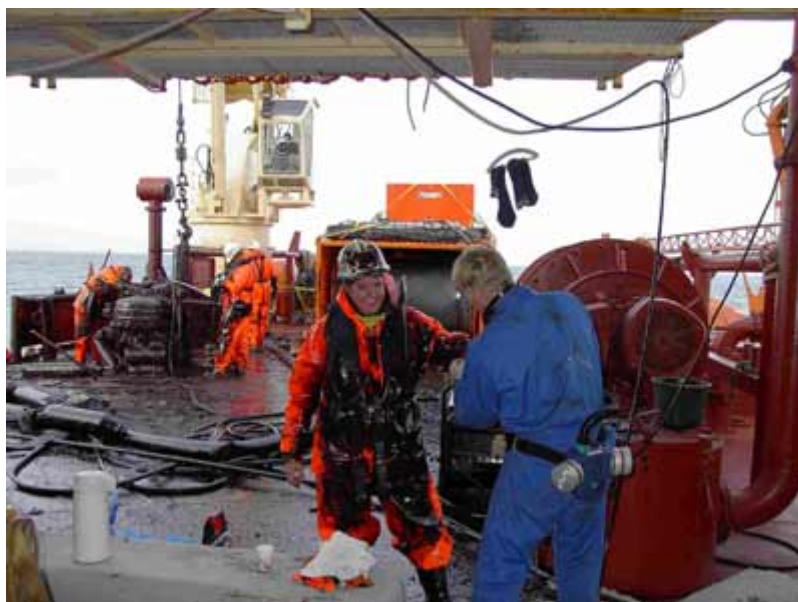
Henrik Sommer får givet skimmeren et "hovedeftersyn" på vej ud til dagens første olieklat.

Finn Zimmer benytter en pause i olieoptagningen til at få klaret lidt administrativt arbejde.

Chef H.H. Nielsen bevarer det kølige overblik.

Sikkerhedsofficer Dorte Lindquist får hjælp af Henning Jensen med et par rene handsker.

Diverse stykker træ og affald pilles ud af skimmeren, så den kan køre igen.

Thomas Paulsen skovler den overskydende olie op fra dækket og ned i lasttanken.

Maden er også en vigtig del, og her tilbereder Ole Jensen dagens lækkerier.
Foto: OPO Christian Madsen

Rejsebrev nr. 6 fra GUNNAR SEIDENFADEN

Man må sige, at al den olie vi var så glade for at få ombord, kun var en saga blot.

Det olie vi har set de seneste dage, har kun været små koncentrationer, som flød i tynde striber på havoverfladen. Denne form for olie, er vi ikke istand til at opsamle.

EVIVA EL SEIDENFADEN
14-12-2002

Onsdag (11/12) prøvede vi at sætte 100m flydespærring, med hjælp fra en (alt for) lille lokal redningsbåd. Slæbningen forløb ,efter et par timer, ganske udmærket. Men, det gav desværre ikke noget synligt resultat, - olien er simpelthen for tynd, den løb ud af/forbi spærringen !

Vi opererer stadig i området mellem Gijon og Santander, og nu de sidste par døgn, uden at have fundet oliepøle som vi er istand til at bekæmpe....

Selvom at det er svært at komme med et præcist bud på, hvor mange tons vi har i lasttankene nu, vover vi pelsen, og siger:"120 Tons"!

Skal vi berette om noget som, modsat olien, altid er tilstede, så må det blive... VEJRET i området!, det smiler stadig til os(og jeg er fortsat nervøs for at "tale" om det, men skidt pyt!) – Lige nu, fredag eftermiddag, har vi en vind fra øst, på kun 2m/s!!!! Kendetegnende for de seneste dage, har igen været, næsten ingen vind og dermed meget lidt sø, kun dønninger på ca. 1 ½ m . I dag, har vi tilmed igen det fineste solskin, samt en dagtemp. på +14 gr. (Har hørt, at i derhjemme, stadig til tider er på den "forkerte side" af 0 gr. celcius!? Hi-Hi)

Iaften fredag, kan besætningen se frem til et (kort) havneophold i Gijon, hvor vi bla. skal modtage de første forsyninger/den første post hjemmefra. Vi forventer ank. Fredag Kl. 19.00 og afg. igen Lørdag formiddag ,umiddelbart efter at vi har fået forsyningerne ombord.

Så med udsigt til lidt fast grund under fødderne, takker vi af for denne gang... På gensyn!

På besætningens vegne
PL Dorthe Lindquist
Næstkommanderende

Besætningen er i gang med at sætte 100 meter flydespærring

Michael Madsen tilbereder dagens menu.

Claus Olischer også kaldet Postmand Per tømmer dagens emails.

Vagthavende officer Peter Christensen holder udkig efter olie.

Udkig Kim Behrens er ikke specielt tilfreds med den manglende olie.

Vi ligger og opererer langs den smukke spanske nordkyst.

Ventetiden benyttes her af Hans Freund og Jan Brodersen til en gang Balut.

Foto: OPO Christian Madsen

Rejsebrev nr. 7 fra GUNNAR SEIDENFADEN

Man må jo nok sige, at vi er kommet "On tour". Da vi hørte hvad der var sket ud for Spanien`s Nordkyst, tænkte vi, "det er for langt væk for os..." Men vi er blevet klogere!!! Nu er vi midt i det, og har også fået en del olie ombord. Heldigvis, for ellers havde turen været forgæves...

EVIVA EL SEIDENFADEN
20-12-2002

Denne gang er brevet skrevet af konstablerne ombord på Gunnar Seidenfaden.

Dagligdagen ombord, har ændret sig en del i forhold til de to første uger. Der var der arbejde til dæksfolkene og maskinen. Dæksfolkene gik deres brovagt, samlede olie op, gik nogle ankervagter, og fik ikke meget søvn og hvile. Maskinfolkene hjælper også, med opsamlingen af olie og reparation af skimmere og andet grej. De har også deres maskinvagter at passe. Så efter endt dagsværk, bliver der hurtigt ro ombord!

Kabyssen, hvor undertegnet regerer som kok og har Michael Thun som medhjælp, har vi også vores at se til. Skaffetiderne har været noget flydende p.g.a. olieopsamling. Jeg har aldrig prøvet, at servere flæskesteg med tilbehør kl. 23.00, en søndag aften!! Appetitten var ikke så stor, folk var vist mest interesserede i at komme til køjs.

Vi er glade for at "slingredugen" er opfundet. Den har reddet os for meget ekstra arbejde! Biscayen er noget andet end de hjemlige farvande. Det er gået indtil nu, at servere 3 måltider om dagen, trods vejret. Om alle så er tilfredse, er en anden sag!?(NK har, "ikke kun rotter, men også frugt og grønt på loftet"!)

Vi har ikke været meget i havn, så det er ikke blevet til den store udforskning af byen Gijon endnu. Nogle har dog været oppe og kigge på butikker og andre har stiftet bekendtskab med det spanske køkken, som fik meget ros!

Den sidste uge, har vi sejlet rundt for at søge efter olie, så der er blevet mere tid til fritidssysler. Der bliver raflet "Balut", spillet kort, spillet playstation, set video, læst bøger, samt "nye aviser". Vi ser en del spansk TV. Forstår meget lidt af sproget, men er blevet ret gode til at gætte hvad det handler om! Det ville være rart med en dansk TV-avis!, men vi må vente til vi kommer hjem!

Og da det ser ud til at vi skal fejre jul og nytår her i Nordspanien.
Ønsker vi en RIGTIG GLÆDELIG JUL OG ET GODT NYTÅR TIL FAMILIE,
VENNER, OG KOLLEGAER!!!!
På Konstablernes vegne
MSPC Ole Jensen.

Lastbilen fra Flådestation Korsør var ventet med spændning. Udover reservedele og stores var der også breve og pakker hjemmefra

Afgang tidligt næste morgen, efter at have modtaget forsyninger.

Ole Hansen "Handy" benytter GSM-dækningen til at få sendt en SMS.

TKO Valdemar Jensen kommer med gode råd til folkene på den beskidte side af dækket.

Chef H.H. Nielsen har vagten på broen

Henrik Sommer snupper lige en tørn ved roret

Delfinerne har leget omkring skibet de sidste par dage.

Foto: OPO Christian Madsen

Rejsebrev nr. 8 fra GUNNAR SEIDENFADEN

Billedserie fra skibet.

28-12-2002

Troels Rasmussen og Peter Christensen har fået et lift af Wrist til La Coruna, hvor de skal flyve hjem fra.

Havblik, 20 grader varmt og olie.

Skibets dykkere Henrik Sommer og Jan Brodersen sejler af sted sammen med Thomas Paulsen for at tage et rutinedyk.

Ole Jensen og Thomas Paulsen nyder vejret og de legende delfiner.

Legende delfiner.

Ole Jensen og Machael Madsen fra kabyssen tager sig en middagspause.

Juleaften i skibets briefingrum.

Juleaften i skibets briefingrum.

Oprydning på agterdækket

TKO Valdemar Jensen er i gang med at køre olie mellem skibets lasttanke.

Besætningen modtager julegaver fra den spanske stat.

Rejsebrev nr. 9 fra GUNNAR SEIDENFADEN

Så er vi tilbage ved tasterne igen... Her er sket lidt ombord siden sidst. Vi har bla. sagt farvel til to besætningsmedlemmer, Løjtnant Troels Rasmussen og Løjtnant Peter Juul Christensen. Troels er blevet færdig med sin værnepligt, og skal mønstre ud for Maersk i det nye år. "GOD VIND TIL DIG TROELS!" Peter skulle hjem, da han skal være far i meget nær fremtid, HELD OG LYKKE til Rebecca & Peter!!

EVIVA EL SEIDENFADEN

29-12-02

Vi har i den forgange periode været heldige med vejret, så vi har fået sat gummibåd og foretaget rutinedyk for vores dykkere ombord.

Olie, har det været småt med... D. 20 december satte vi et Sweep (en spærring på siden af skibet) for at opsamle nogle små klatter i området. Det var ikke overvældende meget vi fik ombord. Men pt. har vi opsamlet 160 Tons olie.

Julen er nu vel overstået. Juleaftensdag var en blandet fornøjelse. Vi blev sendt på havet fra morgenstunden, og i løbet af dagen blev vi omdirigeret flere gange. Enden på det blev, at vi fik lov at gå i havn, så vi var inde kl.17.15 – vi fik julemiddag, og spillede derefter julebanko ombord. En rigtig hyggelig aften... - og tak til Noret for at de fik sendt julepynt ned til os, - for det gør spaniolerne altså ikke meget ud af!!!

Juledag, var vi igen på havet, dog havde myndighederne været så flinke, at vi først skulle afgang kl. 10 i stedet for det normale afgang. tidspkt. kl. 8.30. Vi kom ind igen om aftenen, hvor vi så holdt julefrokost ombord.

I dag Lørdag D. 28 i skrivende stund, er vi lige afgang fra Gijon, og er sendt ud til en position, 11 timers sejlads herfra. Hvad der venter derude, er meget spændende!? Måske er det "den kæmpe klump" på str. med New York, som vi har læst om??

I hvert fald er vi nu afsejlet, det kan tydeligt mærkes i skibet, idet vi allerede gynger meget, da der er rimelig sø i området...

Vil slutte for nu, vi vender tilbage, måske snart – måske ikke, det kommer helt an på om vi er indenfor telefondækning de kommende dage!?

Ellers ønskes alle derhjemme: RIGTIG GODT NYTÅR!!!

På besætningens vegne.

PL Dorthé Lindquist

Næstkommanderende

Rejsebreve fra SÆLEN 2002

Rejsebrev nr. 11 fra SÆLEN	03-12-2002
Så har SÆLEN forladt Aksaz Naval Base for sidste gang under denne deployering. Aksaz har været SÆLENS "hjemhavn" under hele deployeringen, hvor alle de nødvendige vedligeholdelses arbejder og forberedelser til patruljer har fundet sted med vores kontaktperson chefsergent Niels Jørgensen som en fantastisk støtte.	
Rejsebrev nr. 10 fra SÆLEN	23-11-2002
Så er SÆLEN endnu engang på vej mod havn. Efter endnu en patrulje i det østlige Middelhav, hvor besætningen fik rigelig mulighed for at vise udholdenhed, vedholdenhed samt viljestyrke, er den ved godt mod og glæder sig til at blive afløst af SÆLENS oprindelige besætning.	
Rejsebrev nr. 9 fra SÆLEN	29-10-2002
Efter 2 uger på havet har besætningen fået oparbejdet rutinen og procedurerne sidder efterhånden på rygraden.	
Rejsebrev nr. 8 fra SÆLEN	15-10-2002
Så kom SÆLENS tredje besætning også til Middelhavet. Vi ankom til Aksaz i Tyrkiet for overlevering mandag den 30. september.	
Rejsebrev nr. 7 fra SÆLEN	19-08-22
Så ankom hold 2. Efter toldindklareringen, som skete uden problemer og uden de sædvanligvis timelange køer takket være den lokale agent, kom vi til Tyrkiet.	
Rejsebrev nr. 6 fra SÆLEN	07-08-2002
Nu har vi så nået enden på vores første patrulje. Vi har haft nogle fødselsdage ombord inklusiv en 50 års der blev fejret med mørbradbøffer, ovnstegte kartofler, sauce og gemüse.	
Rejsebrev nr. 5 fra SÆLEN	29-07-2003
Det er nu ved at være næsten 2 uge siden at SÆLEN forlod Kreta, og SÆLEN befinder sig i sit operationsområde. Den daglige rutine ombord er nu ved at sidde godt fast, og alle ombord har det fint og er i godt humør, men glæder sig til at komme hjem til Danmark igen.	
Rejsebrev nr. 4 fra SÆLEN	15-07-2002
SÆLEN samt besætningen fik en rolig forlægning til Kreta. Vejret under hele turen var fint med klar himmel og solskin hver dag. Temperaturen i tårnet nåede 50 grader i solen, så det var nødvendig med en masse at drikke når man opholdt sig udenfor. Nede i båden var det langt køligere idet vores aircondition fungerede fint.	
Rejsebrev nr. 3 fra SÆLEN	04-07-2002
Under vores forlægning mod Rota blev vi informeret om, at vores forsvarsminister samt frue ville komme på et uformelt besøg under vores havneophold i Rota. Dette skulle ske om mandagen, så vi hjalp alle til med at gøre båden ren og klar til dette besøg.	
Rejsebrev nr. 2 fra SÆLEN	25-06-2002
Undervandsbåden SÆLEN fik en rolig forlægning gennem Den Engelske Kanal, hvor vejret viste sig fra sig rolige side. Om lørdagen lå vi i den syd vestlige del af den Engelske Kanal, hvor det viste sig at antenne forholdene var meget gode.	
Rejsebrev nr. 1 fra SÆLEN	13-06-2002
Efter en spændende og flot afskedsceremoni forlod SÆLEN Flådestation Frederikshavn og begyndte forlægningen mod Middelhavet.	

Rejsebrev nr. 1 fra SÆLEN

Efter en spændende og flot afskedsceremoni forlod SÆLEN Flådestation Frederikshavn og begyndte forlægningen mod Middelhavet.

Nyhedsbrev 1 fra SÆLEN
13-06-2002

Vi sejlede nord om Skagen og forlagde derefter sydvest over mens solen skinnede fra en næsten klar himmel.

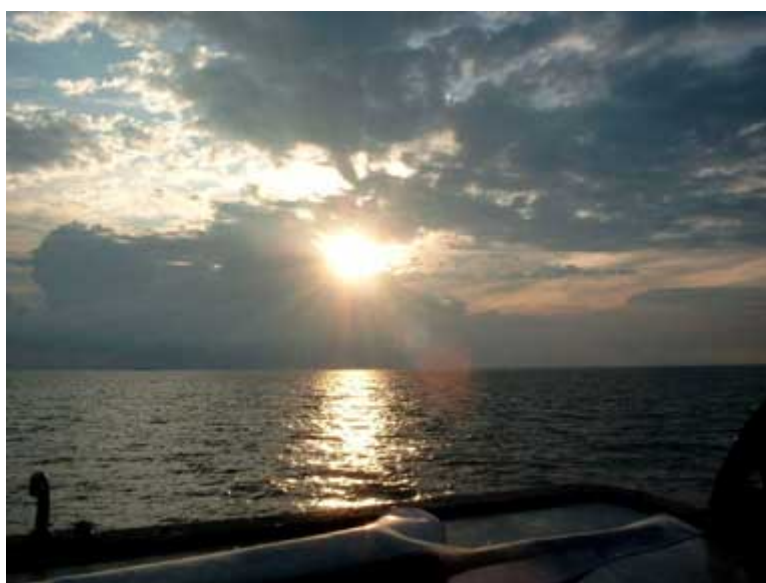
Et stykke ude i Nordsøen dykkede vi båden og vi kunne begynde den interne træning af hele besætningen. Undervejs har vi indøvet havariprocedurer ombord. Det blevet til flere havariøvelser, hvor der har været øvet brandslukning forskellige steder i båden. De almindelige procedurer ombord bliver også øvet/repeteret hele tiden, således at vi er fuldt fortrolige med de mange forskellige rutiner, der findes ombord. Stemningen ombord er høj og vi følger spændt med i nyheder fra Danmark og i fodboldresultater.

Vi er meget glade for vores nye kok, der er god til at lave mad. Vi får spændende og varieret mad, men der er også tid til kage en gang imellem samt natmad.

Ud over arbejde ombord er der også tid til at se en videofilm eller spille et slag kort. Det varer ikke længe før vi går i gang med vores ludo turnering, for kamp-ludo er en yndet sport ombord. Vi er i fuld gang med at finde vores holdmakker og planlægge turneringen.

Onsdag nat dykkede vi ud og sejlede i overfalden mod den engelske kanal.

Grundet problemer med telefonforbindelsen slutter brevet lidt brat. Vi håber at få mere nyt snart. (webmaster)

Den sidste solnedgang i lang tid.
Nord for Skagen inden første dykning.

Et glimt af en borerig gennem periskopet
i Nordsøen under neddykket transit sydover.

Lidt afslapning i et roligt øjeblik
med en spændende film i videoen.

Rejsebrev nr. 2 fra SÆLEN.

Undervandsbåden SÆLEN fik en rolig forlægning gennem Den Engelske Kanal, hvor vejret viste sig fra sig rolige side. Om lørdagen lå vi i den syd vestlige del af den Engelske Kanal, hvor det viste sig at antenne forholdene var meget gode.

Nyhedsbrev 2 fra SÆLEN
25-06-2002

Så da de danske fodboldspillere løb på banen mod England, sad det meste af den vagtfrie del af besætningen og så fodbold i fjernsynet.

Efter en lettere deprimerende fodboldoplevelse dykkede vi for at sejle resten af turen mod Rota neddykket.

Det var godt at få dykket så vi igen kunne finde ind i en fast rutine samt fortsætte den interne træning ombord. De forskellige procedurer ombord har vi øvet og øvet således at vi eftedrhånden behersker dem meget godt. Temperaturen ombord har indtil nu været behagelig, men stiger stille og roligt jo længere syd på vi kommer.

Vores ludo turnering er også på sit højeste, og vi er ved at være nået frem til semi-finalerne. Mange af vores aftener går med at spille ludo, kort eller se en film i ny og næ.

Om tirsdagen mødte vi for første gang på turen en flok delfiner under en af vores snorklinger. Vi kunne se dem gennem vores periskop samt tage billeder af dem. For første gang var der kø ved periskopet for at få lov til at se delfinerne.

Efterhånden er det ved at blive dagligdag at blive fulgt af en flok delfiner, men det bliver man aldrig træt af at se på.

Vi glæder os nu alle til at komme til Rota for at få et velfortjent hvil før den videre forlægning ind i Middelhavet. Vi regner med at ankomme søndag den 23 juni.

På mandag kommer forsvarsministeren samt hans hustru på uofficielt besøg, hvilket hele besætningen glæder sig til.

Vi ankom søndag klokken 1500 til Rota. Der blev hurtigt klaret op i båden og besætningen tog hen på vores hotel minus vagtholdet. Det var dejligt lige at komme i havn et par dage. Vi havde et par små reparationer der skulle klares, og der skulle købes madvarer, vand, brændstof og meget andet. Alt dette blev klaret sådan at vi i dag onsdag er afgået fra Rota som planlagt. Næste rejsebrev kommer ca. om en uge eller lidt før, hvis vi får telefondækning.

Rejsebrev nr. 3 fra SÆLEN

Under vores forlægning mod Rota blev vi informeret om, at vores forsvarsminister samt frue ville komme på et uformelt besøg under vores havneophold i Rota. Dette skulle ske om mandagen, så vi hjalp alle til med at gøre båden ren og klar til dette besøg.

Nyhedsbrev 3 fra SÆLEN
04-07-2002

Om mandagen stod hele SÆLENS besætning klar på kajen for at tage imod forsvarsministeren samt frue.

De ankom 1030 og blev modtaget af vores kaptajn som afgav melding til ministeren. Hele SÆLENS besætning stillede fuldtallig minus vores kok, der var nede i båden for at klargøre til frokost.

Herefter blev Forsvarsministeren samt frue vist rundt i undervandsbåden. Det blev til en længere briefing om SÆLENS kapacitet samt kommende opgave, samt vores daglige arbejdsrutiner. Under briefinggen havde vores kok samtidig tilberedt frokost til gæsterne samt nogle udvalgte af besætningen. Denne frokost blev nydt i en af vores messer, og skulle efter sigende havde været ganske fortrinlig.

Da briefinggen var færdig mønstrede SÆLENS besætning igen på kajen foran undervandsbåden for at tage afsked med ministeren og hans frue.

Vi havde nu stadigvæk to dage enden vi skulle af sted igen og disse to dage blev nydt på vores lækre hotel med dejligt varmt spansk sommervejr.

Vi gik som planlagt fra havn onsdag og begyndte næste etape af vores forlægning mod Kreta. Vores forlægning har forløbet planmæssigt og vi har flere gange øvet med amerikanske patrulje fly. Ellers har hele besætningen igen fundet ind i den daglige arbejdsrutine og vi er alle i godt humør. Søndag blev der afholdt bingo, hvilket er godt med et lille afbræk i den daglige rutine. Denne bingo-aften blev afsluttet med pandekager og præmier til de heldige vindere.

Rejsebrev nr. 4 fra SÆLEN

SÆLEN samt besætningen fik en rolig forlægning til Kreta. Vejret under hele turen var fint med klar himmel og solskin hver dag. Temperaturen i tårnet nåede 50 grader i solen, så det var nødvendig med en masse at drikke når man opholdt sig udenfor. Nede i båden var det langt køligere idet vores aircondition fungerede fint.

Nyhedsbrev 4 fra SÆLEN
15-07-2002

Søndag morgen nåede vi som planlagt til Souda Bay, hvor vores vagthold stod og tog imod os. Så var der lidt tid til at høre de sidste nyheder fra Danmark, imens båden blev rigget af. Der blev arbejdet hurtigt for hele besætningen glædede sig til at komme hen på vores hotel. Efter et par timer var båden klar og vagtholdet klar til at overtage vagten, så besætningen kørte i hold til vores hotel i vores udlejningsbiler. Vores hotel lå 3 km udenfor Chania hvilket svarer til ca. 40 minutters køretur. Hotellet var et lille hyggeligt sted med en pool samt en bar ved siden af. Mange af besætningsmedlemmerne blev modtaget af deres kærester, koner og børn.

Ugen på Kreta forløb fredeligt og hele besætningen fik slappet af, og vi fik nydt opholdet med en masse god mad og strandbesøg. I løbet af ugen var der nogle enkelte dage med arbejde i båden, men ikke mere end det sagtes kunne overkommes.

Selve Chania by var meget hyggelig og det tog ikke lang tid at komme derind med taxi eller bus. Især i den gamle by kunne man finde mange hyggelige restauranter med god mad og vin til rimelige penge. Her var vi inde og spise næsten hver aften samt opleve atmosfæren i det hyggelige havneområde.

Efter en uges ophold på hotellet tog vi alle samlet af sted til SÆLEN, hvor vagtholdet stod klar til at tage hjem.

Efter klargøring af SÆLEN til sejlads gik vi på post for havnemanøvre og mandag klokken 0900 lokal tid afgang vi fra Souda Bay til patrulje

Om mandagen stod hele SÆLENS besætning klar på kajen for at tage imod forsvarsministeren samt frue.

De ankom 1030 og blev modtaget af vores kaptajn som afgav melding til ministeren. Hele SÆLENS besætning stillede fuldtallig minus vores kok, der var nede i båden for at klargøre til frokost.

Herefter blev Forsvarsministeren samt frue vist rundt i undervandsbåden. Det blev til en længere briefing om SÆLENS kapacitet samt kommende opgave, samt vores daglige arbejdsrutiner. Under briefing havde vores kok samtidig tilberedt frokost til gæsterne samt nogle udvalgte af besætningen. Denne frokost blev nydt i en af vores messer, og skulle efter sigende have været ganske fortrinlig.

Da briefing var færdig mønstrede SÆLENS besætning igen på kajen foran undervandsbåden for at tage afsked med ministeren og hans frue.

Vi havde nu stadigvæk to dage enden vi skulle af sted igen og disse to dage blev nydt på vores lækre hotel med dejligt varmt spansk sommervejr.

Vi gik som planlagt fra havn onsdag og begyndte næste etape af vores forlægning mod Kreta. Vores forlægning har forløbet planmæssigt og vi har flere gange øvet med amerikanske patrulje fly. Ellers har hele besætningen igen fundet ind i den daglige arbejdsrutine og vi er alle i godt humør. Søndag blev der afholdt bingo, hvilket er godt med et lille afbræk i den daglige rutine. Denne bingo-aften blev afsluttet med pandekager og præmier til de heldige vindere.

Rejsebrev nr. 5 fra SÆLEN

Det er nu ved at være næsten 2 uge siden at SÆLEN forlod Kreta, og SÆLEN befinder sig i sit operationsområde. Den daglige rutine ombord er nu ved at sidde godt fast, og alle ombord har det fint og er i godt humør, men glæder sig til at komme hjem til Danmark igen.

Nyhedsbrev 5 fra SÆLEN
29-07-2002

Vandtemperaturen hernede er meget høj, omkring 26 grader, hvilket passer fint til et brusebad. Normalt bader vi hver tredje eller fjerde dag, hvilket er dejligt forfriskende. Frivagten bliver brugt til at spise, bade, sove og almindelig velfærd.

Det er almindeligt at se en film eller læse en bog efter sin vagt for at slappe lidt af. Der er masser af bøger idet vi bytter internt ombord med hinanden.

Endvidere er vi startet op på den nye kampludoturnering, hvor der er to spillere på hvert hold. Finalen forventes at stå tirsdag i uge 31.

Ellers kører vagtrutinen kontinuerligt med 6 timer på vagt og 6 timer frivagt. Der har indtil i dag ikke været meget afveksling. Alle dage har til forveksling lignet hinanden. I dag fik vi så besøg af Chefen For Nato Stående Middelhavsstyrke i følgeskab med Michael Jørgensen, der fungere som ubådsrådgiver ombord på kommandoskibet Sheffield.

Vi dykkede ud tæt på den engelske fregat Sheffield, hvorefter Flotilleadmiralen og Michael Jørgensen blev overført til SÆLEN via en gummibåd fra SHEFFIELD.

Da de var kommet vel ombord dykkede vi båden. Der blev tid til en frokost for gæsterne i officersmessen samt en kort gennemgang af SÆLEN.

Herefter dykkede vi igen ud tæt på SHEFFIELD og gæsterne blev hentet med gummibåd. Under selve overførslen fra ubåd til gummibåd skyllede bløde dønninger over fordækket, hvilket resulterede i våde sokker til både gæster og besætning på fordækket. Men ethvert bad modtages med glæde hos os, selv fodbade.

MVH SÆLEN

Rejsebrev nr. 6 fra SÆLEN

Nu har vi så nået enden på vores første patrulje. Vi har haft nogle fødselsdage ombord inklusiv en 50 års der blev fejret med mørbradbøffer, ovnstegte kartofler, souce og gemüse.

Nyhedsbrev 6 fra SÆLEN
07-08-2002

Der blev også givet lov til at nyde rødvin til dette fine måltid. Fødselaren er vist på et af de vedlagte billeder. Den kampludo-turnering vi har haft gang i her ombord blev vundet af skibets TKO og CH. Må de nyde sejren der giver ret til hån og drillerier. Hele besætningen er nu fuldt udchecket da de der manglede at blive udchecket nu har modtaget deres DELFINER. Eskadre CH er personligt kommet ned for at overrække delfiner til deres rette ejermænd. Som afslutningen på en vel overstået patrulje kan man her se besætningen stående på SÆLEN i havn. Den første besætning takker af for denne gang og føljetonen vil fortsætte ved den næste besætnings foranstaltning.

MVH SÆLEN

Rejsebrev nr. 7 fra SÆLEN

Så ankom hold 2.

Efter toldindklareringen, som skete uden problemer og uden de sædvanligvis timelange køer takket være den lokale agent, kom vi til Tyrkiet.

SÆLENS rejsebrev 7
perioden 5/8 - 18/8
19-08-2002

Dagen efter skulle overleveringen begynde, samt almindelig vedligeholdelse og justering af aircondition-anlægget. Det bevirkede at anlægget skulle slukkes i et par dage. Hvilket gav vagtholdet en smagsprøve på, hvordan bådens klima ville være uden aircondition – 40 grader.

Med overleveringsugen vel overstået, var folk mere end klar til at komme ud på havet.

Når man bliver spurgt, hvorvidt det er spændende at sejle ubåd bliver svaret ofte: "Johh, de få øjeblikke med intens spænding, liv/død beslutninger og pumpende adrenalin opvejer til fulde de mange lange timers venten". Og det bliver også svaret efter den første uges sejlads.

Efter få dage i operationsområdet, er vi kommet ind i de faste daglige rutiner og gøremål. "Lessons learned" fra sidste hold har medvirket til at dét er gået meget smertefrit. Dagene går med arbejde, søvn, skafning og en video af og til. Eller som traditionen foreskriver en kampludo turnering, med de sædvanlige ubådsregler.

Om nogle dage får vi besøg af COMSUBSOUTH, som er chef for samtlige ubåde under NATO kontrol i Middelhavet. Dette bliver et kærkoment afbræk fra dagligdagens rutiner, og en god lejlighed til at vise vores lille sorte båd frem.

Rejsebrev nr. 8 fra SÆLEN

Så kom SÆLENS tredje besætning også til Middelhavet. Vi ankom til Aksaz i Tyrkiet for overlevering mandag den 30. september.

Nyhedsbrev 8 fra SÆLEN
15-10-2002

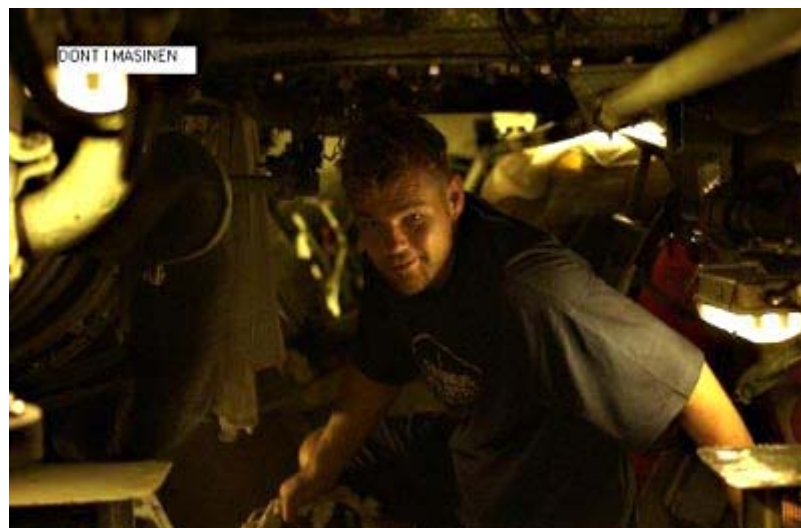
Efter en uges overlevering og hårdt arbejde for at få gjort båden klar til patrulje stævnedes vi ud den 07. oktober. Inden vi slap trosserne i Aksaz oplevede vi hvorledes det regner i middelhavsregionen. Regnen stod ned i stænger fra tidlig morgen til sen eftermiddag. Det hele blev afløst af en flot solnedgang, hvilket bragte humøret i vejret. Hele besætningen havde set frem til denne dag, idet alle var tørstige efter at komme i gang med den opgave vi blev sendt til Middelhavet for. Nu skulle vi endelig af sted!

De første dage af Patruljen er gået med at få oparbejdet vagtrutiner. Når man har gået i land og så kommer på havet tager det et par dage at vende sig til totørnen og den ændrede døgnrytme. Nu er rytmen vendt og der er ved at blive liv i messeområderne også på frivagterne, hvor tiden blandt andet går med at skrive e-mails til dem derhjemme. Ludo turneringen er også blevet startet op og de første kager er bagt.

De lyse timer tilbringes for det meste i periskopdybde. Det kan godt være lidt hårdt at se solen gennem periskopet og så være vide at der går adskillige dage før vi fysisk mærker den på kroppen. Vandtemperaturen er stadig 25 grader her midt i oktober. Det er godt når man skal bade da det foregår i havvand. De fleste bader dog umiddelbart efter snorklingerne da man så kan få varmt vand fra dieselmotorernes kølesystem.

Her efter en lille uge er det ved at være slut med grøntsagerne. Kartoffler, gulerødder og andre rodfrugter kan dog stadig spises efter de er skrællet og skyllet grundigt.

Ellers tager den ene dag den anden. Tiden går, efter den første uge, hurtigt og inden vi får set os om er vi tilbage i Aksaz.

Rejsebrev nr. 9 fra SÆLEN

Efter 2 uger på havet har besætningen fået oparbejdet rutinen og procedurerne sidder efterhånden på rygraden. Vejret er stadigvæk med os, ikke at det betyder det store når man er i en undervandsbåd. Dog er det godt for moralen at solen skinner og havet er blå, når de lyse timer nu engang er i periskopdybde.

Nyhedsbrev 9 fra SÆLEN
29-10-2002

Ludo-turneringen kører på højtryk og der er stor spænding om hvilke hold der kommer i semifinalerne. De forventes at blive afholdt i løbet af den sidste uge af patruljen, hvilket givetvis får tiden på frivagterne til at indeholde en masse råben og skrigen! Stemning bliver der i hvert fald nok af! Ligeledes er quizzen gået ind i sin afsluttende fase. Her bevares spændingen også indtil sidste kupon er afleveret mod slutningen af den sidste uge!

Der blev afholdt fest i bassemessen i lørdags med limbo dans og stærkmands konkurrence. Under hele festen flød danskvandene og kildevandet i rå mængder, så festdeltagerne var ved at være godt munter mod festens slutning klokken 22. Det forlyder også at de fleste af deltagerne havde vagt ved midnat.

Kaptajnen har afholdt en fremragende gudstjeneste i søndags. Flere af besætningsmedlemmerne mener at han bør overveje et karriereskift! Om det på længere sigt efterleves må "guderne" vide! Når man er langt væk hjemme fra, er det på en eller anden måde opmuntrende at få et par bevingede ord med på vejen. Det der måske mest var tiltænkt som en lille afveksling viste sig at give en masse stof til eftertanke for hele besætningen!

Under opholdet i Tyrkiet kom en sergent lettere til skade og måtte syes med 5 sting. Her 3 uger efter har NK fjernet stingene og tilset såret. Alt er i den skønneste orden så næste havneophold kan nydes i fulde drag.

Rejsebrev nr. 10 fra SÆLEN

Så er SÆLEN endnu engang på vej mod havn. Efter endnu en patrulje i det østlige Middelhav, hvor besætningen fik rigelig mulighed for at vise udholdenhed, vedholdenhed samt viljestyrke, er den ved godt mod og glæder sig til at blive afløst af SÆLENS oprindelige besætning.

Nyhedsbrev 10 fra SÆLEN
23-11-2002

Man glæder sig til at komme hjem i familiens skød, til glade juledage og en stemningsfyldt december måned, hvor programmet for de fleste i denne besætning står på en velfortjent afspadsering. Den nye besætning kommer ned for at sejle "den gamle dame" ud på den sidste patrulje i denne omgang, for derefter at vende boven mod Gibraltar og videre hjem til Danmark.

Når der skiftes besætning på SÆLEN, er det sjældent hele besætningen, der skiftes ud på en gang. Det kan der være mange årsager til. Nogle skal på videreuddannelse, andre på barsel og enkelte gange har der bare ikke været en afløser til en bestemt post. Således er vi 5, der overgår fra denne besætning til SÆLENS oprindelige af forskellige årsager. Alt sammen noget der nu engang er nødvendigt for at tage det fornødne hensyn til personellet og samtidig få den store kabale, der hedder personeladministration til at gå op. Der er 2 der har slået alle rekorder med hensyn til længste perioder på SÆLEN. Det er kokken fra de første 2 besætninger, Michael og KI-eren RAZ (Rasmus) der er med på denne besætning samt den forrige. De har alt i alt hver været hernede i 4 måneder i træk. Det er lang tid i en undervandsbåd!

Denne patrulje startede også ud fra Aksaz. Efter en uges reparationsarbejder og hvile efter denne besætnings første patrulje, var moralen høj og besætningen ved godt mod. Den første tur for besætningen var forløbet meget tilfredsstillende og stemningen ombord havde været god – ja, til tider euforisk, hvilket udmøntede sig i de tidligere breve nævnte festlige indslag. Det gode humør og sammenholdet var blevet styrket af det meget vigtige havneophold – ja, det var helt oppe i skyerne og en god kontrast til en tur ned i det dybe vand! Men det skulle vise sig at blive en udfordring, der var større end forventet af alle, hvor den gode stemning og høje moral var drivmidlet, der fik det hele til at hænge sammen.

På fjerdedagen af patruljen, besluttede air conditioning (A/C) anlægget at strejke. Det kan måske lyde lidt luksuriøst, at have en A/C ombord, men det er rent faktisk strengt nødvendigt. Det kan godt være svært at sidde derhjemme i Danmark i det kølige efterår og begyndende vinter og forstille sig, hvor varmt det kan være at sejle nede under havets overflade. Vi forbinder jo altid havet med et sted, hvor man om sommeren kan svale sig af, og om vinteren som et koldt og ubehageligt element at opholde sig i. Men hernede i Middelhavet er temperaturen selv på de dybder, som vi bevæger os på, op mod 20 grader og i overfladen op til 25 grader. Se – det lyder jo umiddelbart som en behagelig temperatur at færdes i, men det forholder sig sådan, at der i en undervandsbåd findes en forfærdelig masse elektronik, der varmer meget, 2 store diesel motorer, der ind imellem udvikler høj varme, alle batterierne, der

udvikler varme når der lades eller aflades på dem, hvilket forgår hele tiden og kokkens madlavning og brødbagning på komfur og i ovn. Endelig er der 24 levende radiatorer, der giver et stort bidrag til bådens indvendige temperatur.

Men temperaturen er såmænd ikke den værste faktor i denne sammenhæng. Det er luftfugtigheden. Vi kan kun skifte den indvendige luft i båden, når vi snorkler, hvilket hver dag gjorde netop det til en eftertragtet begivenhed. Alle skotter (vægge) var våde og der dryppede vand på søkort, papirer og i PC'er, hvis man ikke hele tiden var over det med aftørningspapir. Det er sikkert en af grundene til at vores Internet PC'er ikke virker mere. Således har vi på turen haft en temperatur i båden på mellem 30 og 45 grader alt efter, hvor man måler. Der er ikke nogen, der skal komme og fortælle os, hvordan det er at glæde sig til en kølig fadøl! Derudover var der en luftfugtighed på 100 mellem snorklingerne. Det var faktisk sådan, at det indimellem regnede inden døre. Når snorklen blev åbnet til omverdenen med efterfølgende trykændring kunne man faktisk se mosekonen brygge i torpedorummet!

Man kan så spørge sig selv om, hvad der er sjovt ved at arbejde under så ekstreme forhold som disse. Svaret til det er jo nok, at man ikke altid kan forvente, at det skal være sjovt! Dernæst forholder det sig jo heldigvis sådan, at de fleste af os rent faktisk har det godt med en udfordring i ny og næ, og faktisk synes det er sjovt at blive prøvet lidt af – så længe man kan se en overskuelig afslutning på prøvelserne! Endelig ligger det jo også i det fleste, at man er stædig og ikke har lyst til at høre fra andre, når man kommer hjem, at man gav op før nødvendigt var og derfor mobiliserer en vilje til at deltage og gennemføre uden at give op.

Tænk engang at der rent faktisk er mange mennesker og ikke mindst firmaer, der sender deres medarbejdere på overlevelsesture og andre gruppe- og individudfordrende og – udviklende kurser. Her sejler vi så rundt og får alt dette ganske gratis, ja – vi får oven i købet penge for det. Oven i hatten har vi gratis sauna og dampbad i hver sin ende af båden!

Måden hvorpå besætningen kommer igennem flere uger i de gældende forhold er ganske interessant at observere. Normalt er maskinrummet og torpedorummet ikke steder, hvor det er attraktivt at opholde sig. I maskinrummet er der varmt og i torpedorummet er der for det meste koldt og fugtigt. På denne tur var det faktisk lige omvendt. I messerne, der er domineret af stillestående luft pga. manglende cirkulation blandet med en odeur af meget svedige menneskekroppe og duften fra kokkens madlavning, var det ikke altid lige spændende at opholde sig. Derimod var maskinrummet et godt sted. Det gælder selvfølgelig ikke når dieslerne kører, men når vi sejler for hovedmotoren, som er en stor el-motor, er der dejligt derude. Der sidder en stor blæser på den, der varetager luftkølingen, så på trods af stank af dieselolie (diesel kan faktisk lugte godt. Alt er relativt) og et relativt højt støjniveau, kunne man med høreværn få sig en dejlig eftermiddag eller aften med en god bog på sin frivagt. Torpedorummet blev det eftertragtede sted at opholde sig, når man skulle have sin skønhedssøvn. Gardinerne mellem torpedorummet og bassemessen (menigmessen) blev nedtaget, så den relative kølige luft kunne brede sig hertil. Alle køjerne i torpedorummet blev rigget til, ja – der blev faktisk lavet en ekstra på dørken (gulvet) som kaptajnen valgte at bruge hver nat frem for køjen på sit lukaf.

For at holde humøret højt er der flere faktorer der skal være i orden. Det er bl.a. den mad der bliver serveret og at der er arrangeret små aktiviteter til frivagten. Den første del har vores kok Ejnar, der i øvrigt kom herved som værnepligtig i starten af oktober, og vores messegast Thomas stået for. Der er blevet serveret rigtig god og varieret mad og ind imellem har der også været mulighed for en gang natmulje (natmad) bestående af pølsebrød (hjemmebagt brød med en indbagt pølse). Oddsene har ellers været imod dem, da køleskabet brød ned med mulighed for at maden var fordærvet. Det var den heldigvis ikke nået at blive, og da fryseren stadig kunne holde en temperatur på omkring -12 grader kunne den bruges i stedet. Men de har klaret denne tjans storartet og den næste besætning kan se frem til god mad, da kokken er en af dem der fortsætter på halvdelen af turen hjem.

Der er igen blevet spillet kampludo og quizzet i båden. Resultaterne af disse konkurrencer foreligger ikke endnu, men det er indtil nu meget spændende og afgøres måske først en af de sidste dage.

Endelig har kaptajnen lovet besætningen endnu en gudstjeneste ombord inden ankomst havn. En gudstjeneste er et dejligt afbræk i de daglige rutiner, der samtidig med en god prædiken kan sætte nogle tanker i gang.

Denne patrulje er som sagt ved at være bragt til ende, og den gamle dame glæder sig til at komme i havn og få en ordentlig omgang tyrkisk massage. Tænk engang på bilen derhjemme, og på hvor meget det slider og tærer at køre på de saltede veje om vinteren. SÆLEN har til næste år opholdt sig 40 år i det salte og våde element – og det kan man efterhånden mærke. Hun trænger til en kærlig hånd under næste havneophold, så hun kan udstå strabadserne for hjemturen problemfrit. Hendes design fra slutningen af 50'erne sammen med hendes alder gør, at hun er ved at være moden til at blive afløst af en ny type ubåd, så Søværnet til stadighed kan yde sit bidrag til internationale operationer – også når det drejer sig om deltagelse af undervandsbåde.

CHEFENS ALTERNATIVE LUKAFI

PUUUUHA! Hvor er her varmt

Rejsebrev nr. 11 fra SÆLEN

Så har SÆLEN forladt Aksaz Naval Base for sidste gang under denne deployering. Aksaz har været SÆLENS "hjemhavn" under hele deployeringen, hvor alle de nødvendige vedligeholdelses arbejder og forberedelser til patruljer har fundet sted med vores kontaktperson chefsergent Niels Jørgensen som en fantastisk støtte.

Nyhedsbrev 11 fra SÆLEN
03-12-2002

Aksaz, der har været udgangspunktet for samtlige patruljer, ligger i Tyrkiets sydvestlige hjørne nær turistbyen Marmaris. SÆLENS skiftende besætninger har i forbindelse med havneopholdene her, fået et godt kendskab til lokalområdet, og alle dets faciliteter.

Under det seneste havneophold skiftede SÆLEN besætning, således at bådens oprindelige besætning kom ned for at sejle den sidste patrulje og forlægningen mod Danmark. Der var få overløbere fra forrige besætning, der skal sejle med en del af vejen hjem. De har virkelig nydt den tiltrængte pause, som havneopholdet gav, efter den sidste patruljes strabadser med meget høje temperaturer og luftfugtighed i båden.

Ud over reparationer, nødvendig vedligeholdelse og generel klargøring af båden, bød havneopholdet denne gang på et besøg fra chefen for Søværnets Materielkommando kontreadmiral Niels Mejdal. Admiralen besøgte os onsdag den 27. november, hvor besætningen tog imod ved båden. Der blev vist rundt, hvorefter admiralen bød på en forfriskning i den tyrkiske ubådseskadres hovedkvarter. Her fik besætningen lejlighed til at tilbagemelde på deployeringen.

Der var også tid til lidt sociale aktiviteter under opholdet i Marmaris. Fredag den 29. november var der taget initiativ til en fisketur med en lille båd i bugten ved Marmaris. Her blev der fanget en del fisk til stor glæde for fiskerbådens besætning, der fik lov at beholde fangsten. Det var lidt anderledes fisk end de man kan fange derhjemme. De fleste af os ville nok betragte fiskene som akvariefisk af udseende – og af størrelse :-)

Lørdag den 30. november tog en del af besætningen på en dykketur i Marmaris bugten. Der blev dykket 2 dyk, hvor det lokale fiskeliv blev iagttaget i dets rette element i modsætning til den forrige dags begivenhed. Man kan jo spørge sig selv, om SÆLENS besætning er blevet lidt erhvervsskadet. Det lader jo til, at vand er et helt uundværligt element!

Den første dag til søs bød endnu engang på store prøvelser for den "gamle dame" og hendes besætning. Natten før afgang havde vinden taget kraftigt til, og ved afgang var der storm. Vi kom ud i store søer, der væltede båden rundt. Der blev målt krængninger op til 55 grader! Der var ikke meget omsætningen i kabyssens kokkerering i løbet af dagen, da søsygen havde taget sit indtog. Hen mod aften kom vi i nogenlunde bølgelæ bag øen Rhodos. Det var ejendommeligt at observere den eftertragtede ferieø fra tårnet, mens stormen

piskede om ørerne på en. Sådan kan middelhavet i det græske øhav altså også være.

Vi er jo kommet ind i julemåneden, og det kan mærkes ombord. Der er blevet klippet lidt julehjerter og anden julepynt og hver dag vises et nyt afsnit af "The Julekalender" i bådens messer. Efter at stormen blev redet af og båden kom i sit rette element i dybet er stemningen ombord på sit højeste. Julestemningen er også ved at tage sit indtog, og besætningen glæder sig allerede til juleopholdet i Lissabon, der bliver bådens forsyningsanløb på vejen til Danmark.